

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 210. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511428624.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Imidlertid udrettede denne Histories Bekjendtgjørelse noget for Herr Frankhuysen, som kunde have været ham til Fordeel, ifald han havde vildet betjene sig deraf paa den rette Maade - Jeg havde raadet ham, at stille sig syg, for at skaffe sig en Opsættelse i Executionen af sin Dom; og man kan let begribe, at jeg kunde tilveyebringe en Doctor, der med sin Attest bevidnede, at han havde Kolden - Hans Fader, som just paa samme Tid havde meer end en Aarsag, til ikke at bryde med Herr von Stachelheym; og som desuden enten havde holdt det for billigt, at hans Søn blev straffed for sin Voldsomhed, eller ikke havde holdt det for nødigt, at afbryde sine sædvanlige Fornøyer, for at befrie en Fjorten Aars Dreng fra en Skole-Straf - den gamle Herr van Frankhuysen havde ladet sig nøye med at see sin Søn i hans Læreres Hænder, uden videre at vilde intercedere for ham - Men dette fortvivlede Foretagende af den unge Herre bevægede ham til at eftertænke Sagen nøyere; og deels ved sin Forbøn, deels ved at forestille Sagen paa en anden Fod, nemlig saaledes, at det var hans Søns 211

Tjenner, og ikke hans Ven man havde overfaldet; bragte han det saavit, at man vilde forskaane den unge Herre for den smertelige Deel af Straffen, og lade det blive derved, at han allene gjorde Baronerne en offentlig Afbigt - Nu tænkte jeg, at have vunden Sag; og med en virkelig Glæde løb jeg hen til min Helt, for at berette ham denne Lykke - Men hvor bestyrthed blev jeg ikke over hans Halsstarrighed, da han soer paa at han aldrig vilde gjøre nogen Afbigt, som han ikke havde fornærmet selv, men kun tugtet fordi de havde fornærmet ham; at han heller vilde taale al anden Straf end den; og at man kunde tvinge ham til meget, fordi man var de stærkeste, men at man dog aldrig kunde tvinge hans Tunge til, at den imod hans Villie skulde bede et Par opblæste Narre om Forladelse - Jeg blev naturligviis ligesaa opbragt over denne Egensindighed, som alle andre, og hans Fader selv sagde reent ud, at han slet in-||tet meer vilde have med den Sag at bestille - For da fuldkommen at sætte den unge Herre paa Prøve, tilstoed man ham endnu den Frihed, at vælge hvilket han vilde, nemlig enten offentlig at lade sig tugte eller at gjøre den forlangte Afbigt - Om han nu enten indsaae, at han dog tilsidst maatte underkaste sig en af Deelene, eller han af sit første mislykkede Forsøg og alles enstemmige Modsigelser var blevet for udtrættet og ydmyget, til at gjøre længere Modstand, bequemmede han sig endelig til at vælge; men til alles ikke liden Forundring valgte han det smerteligste, øyensynlig meer af en besynderlig og haardnakket Egensind, end fordi han holdt det for det mindst skammelige - Han loed sig da, som Clement, der gjerne havde vildet lide for ham, om det kunde have ladet sig gjøre, med bittre Taarer fortalte mig, i heele Skoelens Paasyn behandle som et Barn, hvilket han dog hverken troede at være, eller i en egentlig Forstand var; og han udstoed denne 212 ydmygende Straf efter al Anseelse med en heroisk Standhaftighed -